

Allochtonenprognose 2006–2050: belangrijkste uitkomsten

Suzanne Loozen en Coen van Duin

Dit artikel beschrijft de belangrijkste uitkomsten van de nieuwe allochtonenprognose 2006–2050 van het CBS. Het aantal niet-westerse allochtonen zal in 2050 naar verwachting bijna 2,7 miljoen zijn, tegen 1,7 miljoen in 2007. Het aantal westerse allochtonen zal 2,1 miljoen bedragen in 2050, tegen 1,4 miljoen in 2007. In diezelfde periode neemt het aantal autochtonen af, van 13,2 miljoen in 2007 naar 12,0 miljoen in 2050. Onder de niet-westerse allochtonen zijn het vooral Aziaten die sterk in aantal toenemen. Onder de westerse allochtonen zijn het overwegend in Nederland wonende EU-burgers die naar verwachting sterk in aantal zullen toenemen.

1. Inleiding

De allochtonenprognose is een verbijzondering van de bevolkingsprognose die reeds is gepubliceerd in een eerdere aflevering van *Bevolkingstrends* (Garssen en Van Duin, 2006). Behalve op de veronderstellingen zoals die voor de bevolkingsprognose zijn opgesteld, is de allochtonenprognose vooral gebaseerd op veronderstellingen over de toekomstige ontwikkelingen van de migratie van allochtonen en van het gemiddeld aantal kinderen dat allochtone vrouwen krijgen. Deze veronderstellingen leiden tot de prognose van de aantallen allochtonen in de komende decennia. Hierbij wordt onderscheid gemaakt naar leeftijd, geslacht, herkomstgroepering en generatie (zie ook kader *Allochtonen naar herkomstgroepering*). In de allochtonenprognose worden de volgende herkomstgroeperingen onderscheiden:

Niet-westerse allochtonen

- Turkije;
- Marokko;
- Suriname;
- Nederlandse Antillen en Aruba;
- Afrika (exclusief Marokko);
- Azië (exclusief Indonesië en Japan);
- Latijns-Amerika (exclusief Suriname, Nederlandse Antillen en Aruba).

Westerse allochtonen

- Indonesië (inclusief personen uit voormalig Nederlands-Indië);
- Europese Unie (26 landen; exclusief Nederland);
- overige Europese landen (exclusief Turkije);
- overige (niet-Europese) landen (Japan, Noord-Amerika en Oceanië).

Aan de totstandkoming van de allochtonenprognose is meegewerkt door Maarten Alders, Rob Broekman, Joop Garssen, Arie de Graaf en Han Nicolaas. De belangrijkste uitkomsten zijn in dit artikel opgenomen. Uitgebreider cijfermateriaal is opgenomen in *StatLine* (www.cbs.nl).

Allochtonen naar herkomstgroepering

Het CBS rekent een persoon tot de allochtonen als ten minste één van diens ouders in het buitenland is geboren. Daarbij wordt onderscheid gemaakt tussen personen die zelf in het buitenland zijn geboren (eerste generatie) en personen die in Nederland zijn geboren (tweede generatie). De herkomstgroepering wordt bepaald aan de hand van het geboorteland van de persoon zelf (eerste generatie) of dat van de moeder (tweede generatie), tenzij (in het geval van de tweede generatie) de moeder in Nederland is geboren. In dat geval is gerubriceerd naar het geboorteland van de vader. Onderscheid wordt gemaakt tussen westerse en niet-westerse allochtonen. Tot de niet-westerse allochtonen behoren allochtonen uit Turkije, Afrika, Latijns-Amerika en Azië, met uitzondering van Indonesië en Japan. Op grond van hun sociaal-economische en -culturele positie worden allochtonen uit deze twee landen tot de westerse allochtonen gerekend. Tot de westerse allochtonen behoren allochtonen uit alle landen in Europa (met uitzondering van Turkije), Noord-Amerika, Oceanië, Japan en Indonesië (inclusief het voormalig Nederlands-Indië).

Autochtonen zijn personen van wie beide ouders in Nederland zijn geboren, ongeacht het land waar ze zelf zijn geboren.

2. Afname van het aantal autochtonen vanaf 2007

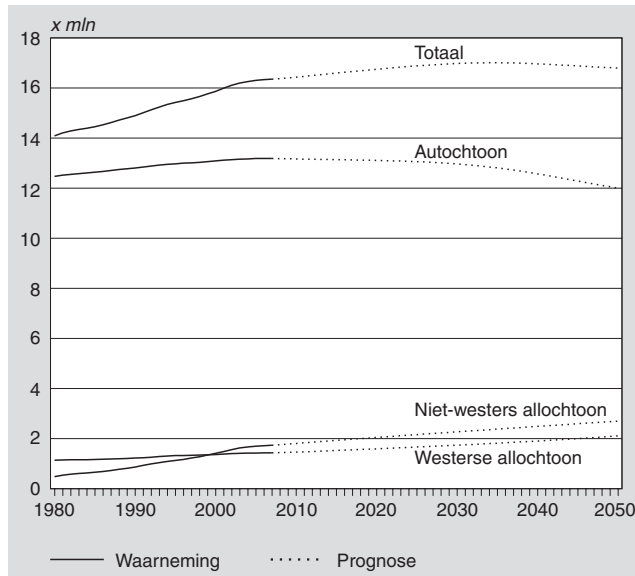
Op 1 januari 2007 telde Nederland 1,7 miljoen niet-westerse allochtonen. In 2015 zal dit aantal zijn toegenomen tot 1,9 miljoen. In 2018 zal het aantal niet-westerse allochtonen voor het eerst boven de 2 miljoen uitkomen. Op de lange termijn groeit het aantal niet-westerse allochtonen tot 2,7 miljoen in 2050 (*grafiek 1*). Dat betekent dat het aantal niet-westerse allochtonen tot 2050 met één miljoen zal toenemen. Het aandeel niet-westerse allochtonen binnen de totale bevolking zal daarmee toenemen van 11 procent naar 16 procent.

Op dit moment wonen er 1,4 miljoen westerse allochtonen in Nederland. In 2015 zal dit aantal 1,5 miljoen bedragen. In diezelfde periode neemt het totaal aantal inwoners van Nederland toe van 16,4 miljoen naar 16,6 miljoen. Dat betekent dat de groei van de Nederlandse bevolking de komende jaren volledig kan worden toegeschreven aan de groei van het aantal niet-westers en westerse allochtonen. Het aantal westerse allochtonen zal halverwege deze eeuw 2,1 miljoen bedragen. Het aandeel westerse allochtonen neemt daarmee toe van 9 procent naar 13 procent. In 2050 zullen drie op de tien inwoners van allochtone afkomst zijn.

Het aantal autochtonen neemt licht af in de periode tot 2015. Het jaar 2007 is een kantelpunt: vanaf dat moment zal het aantal autochtonen blijven afnemen. Dit werd reeds verwacht op basis van de allochtonenprognose 2004–2050

(Alders, 2005). Tot halverwege deze eeuw zal het aantal autochtonen afnemen, van 13,2 nu tot 12,0 miljoen in 2050. Deze afname hangt samen met de vergrijzing van de (autochtone) bevolking, waardoor steeds meer mensen komen te overlijden. Het aandeel autochtonen binnen de totale bevolking zal afnemen van 81 procent naar 71 procent.

1. Aantal autochtonen en allochtonen, 1980–2050

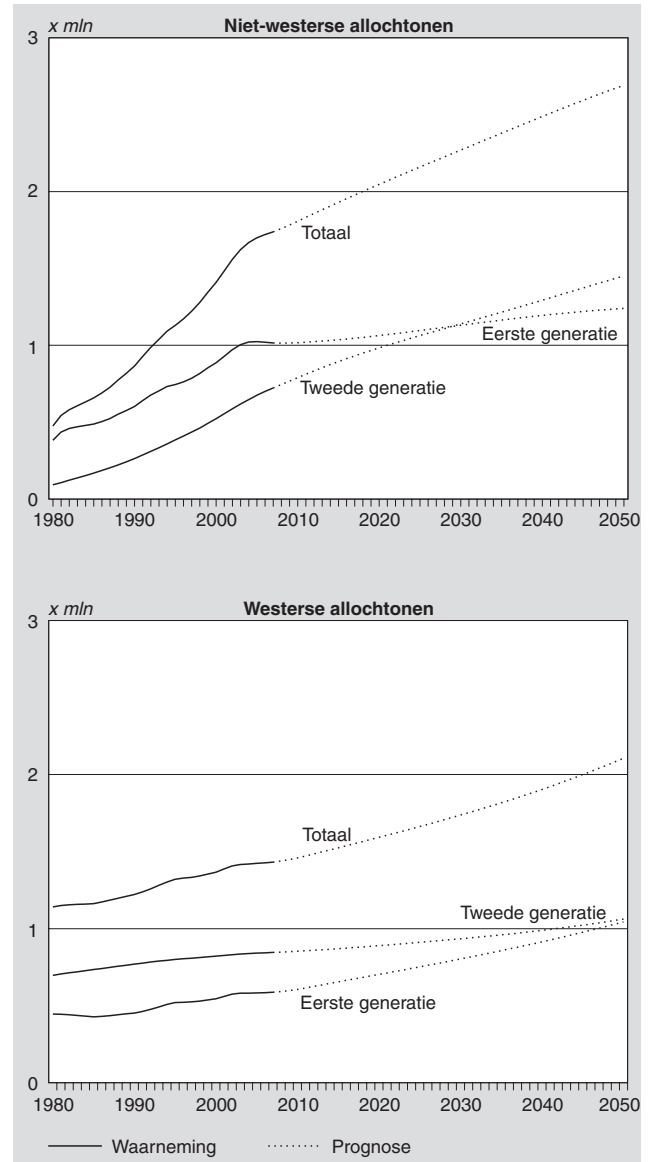

Op korte termijn blijft het aantal niet-westerse allochtonen van de eerste generatie vrijwel gelijk, op ongeveer 1,0 miljoen (*grafiek 2*). De afgelopen jaren is de immigratie van niet-westerse allochtonen sterk gedaald en deze zal ook de komende decennia laag blijven (Nicolaas, 2007a). In 2050 zal de eerste generatie niet-westerse allochtonen 1,2 miljoen personen tellen. De toename van het aantal niet-westerse allochtonen tot halverwege deze eeuw wordt dus vooral veroorzaakt door de groei van de tweede generatie. De niet-westerse tweede generatie zal toenemen van 720 duizend in 2007 naar 890 duizend in 2015. De tweede generatie neemt toe door geboorte uit de eerste generatie. Ook tot halverwege deze eeuw zal de niet-westerse tweede generatie veel sterker groeien dan de eerste generatie. Halverwege deze eeuw bedraagt het aantal niet-westerse allochtonen van de tweede generatie bijna 1,5 miljoen, een verdubbeling ten opzichte van 2007. Vanaf 2030 zal het aantal niet-westerse allochtonen van de tweede generatie dat van de eerste generatie overtreffen.

De toename van het aantal westerse allochtonen wordt vooral veroorzaakt door de groei van de eerste generatie. Het aantal westerse allochtonen van de eerste generatie zal tussen 2007 en 2015 toenemen van 590 duizend tot 660 duizend. Op de lange termijn zal het aantal toenemen tot boven 1,0 miljoen.

Op korte termijn neemt het aantal westerse allochtonen van de tweede generatie veel minder sterk toe, van 850 duizend tot 870 duizend. Halverwege deze eeuw zal het aantal westerse allochtonen van de eerste generatie nagevoelbaar gelijk zijn aan dat van de tweede generatie.

2. Niet-westerse en westerse allochtonen naar generatie, 1980–2050

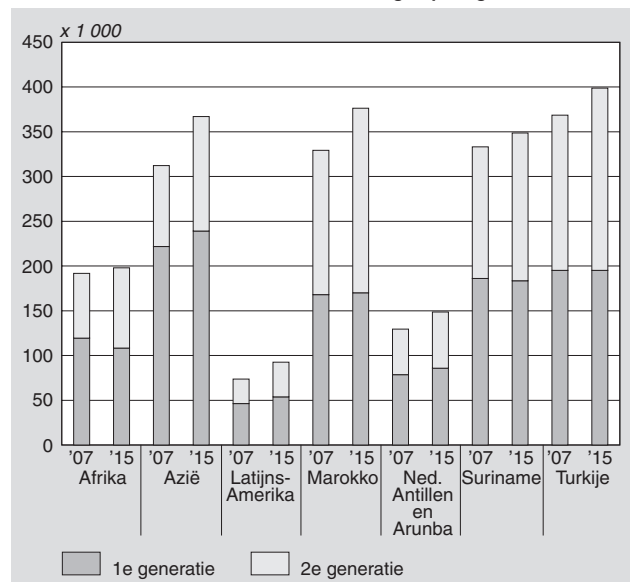

3. Sterke toename van aantal Aziaten en EU-burgers

De toename van het aantal niet-westerse allochtonen tot 2015 doet zich voor bij alle onderscheiden groepen (*grafiek 3*). Deze is echter het grootst voor Aziaten en Marokkanen, met beide rond de 50 duizend (*staat*). Voor Turken bedraagt de toename 30 duizend personen. Ten opzichte van voorgaande jaren is de groei van het aantal Turken beperkt. In 2007 vormen Turken met 369 duizend personen de grootste groep van de niet-westerse allochtonen. De verwachting is dat Turken in 2015 nog steeds de grootste groep zullen zijn, met 399 duizend personen. In 2015 zullen niet langer Surinamers maar Marokkanen de tweede grootste groep zijn, met respectievelijk 349 duizend en 376 duizend personen. Marokkaanse vrouwen krijgen gemiddeld meer kinderen, waardoor deze groep sterker toeneemt (De Graaf en Van Duin, 2007).

Op de langere termijn zullen Aziaten het sterkst in omvang toenemen. In 2050 vormen zij de grootste onderscheiden groep, met 671 duizend personen. Daarmee zal deze groep in omvang beduidend groter zijn dan de groep

3. Niet-westerse alloctonen naar herkomstgroepering, 2007 en 2015

Turken en Marokkanen, die dan respectievelijk 463 duizend en 452 duizend personen tellen. De toename van de Azia-

ten betreft zowel de eerste als de tweede generatie. De eerste generatie groeit doordat verwacht wordt dat het aantal Aziatische arbeidsmigranten en studenten zal toenemen (Nicolaas, 2007a). Door de toename van de eerste generatie zal ook de tweede generatie sterk gaan toenemen.

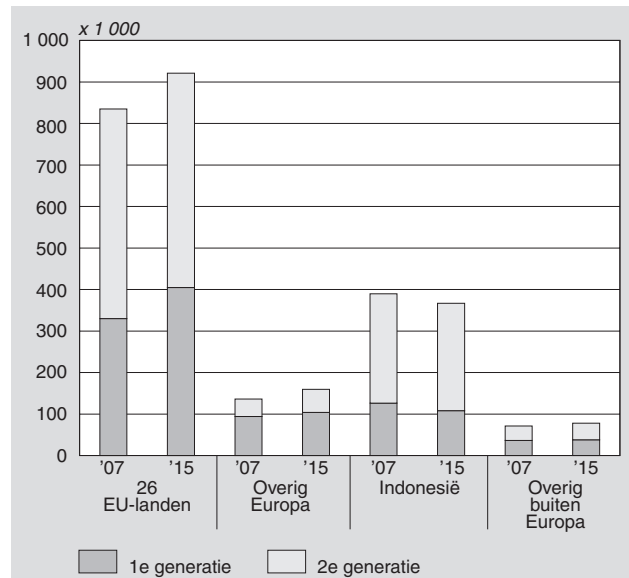
Op 1 januari 2007 bedroeg het aantal burgers van de huidige 26 lidstaten van de Europese Unie (EU) 835 duizend. Tot 2015 zal de omvang van deze groep toenemen tot 921 duizend (grafiek 4). Daarmee zijn de EU-burgers de snelst groeiende groep onder de westerse alloctonen. Het aantal alloctonen uit de overige Europese landen zal in diezelfde periode toenemen van 136 duizend tot 159 duizend. De groep alloctonen uit de overige niet-Europese landen zal slechts toenemen met enkele duizenden. De Indonesiërs in Nederland zullen in omvang zelfs afnemen met enkele tienduizenden.

Tot halverwege deze eeuw zal het aantal EU-burgers toenemen tot bijna 1,5 miljoen (staat). Ook het aantal Europeanen van buiten de EU neemt fors toe tot 267 duizend in 2050. Dat is een verdubbeling ten opzichte van 2007. Het aantal alloctonen uit de overige niet-Europese landen zal eveneens bijna verdubbelen, tot 132 duizend in 2050. Het aantal Indonesiërs neemt verder af en zal halverwege

Staat
Aantal niet-westerse en westerse alloctonen op 1 januari

		2007	2015	2020	2030	2040	2050
x 1 000							
Totale bevolking		16 354	16 595	16 748	16 976	16 963	16 797
Autoctonen		13 184	13 141	13 109	12 970	12 571	12 000
Niet-westers	1e generatie	1 015	1 036	1 063	1 130	1 194	1 240
	2e generatie	723	894	984	1 139	1 294	1 451
	totaal	1 738	1 930	2 047	2 270	2 488	2 691
Westers	1e generatie	587	655	703	803	915	1 043
	2e generatie	845	870	890	934	989	1 062
	totaal	1 432	1 525	1 592	1 737	1 904	2 105
Turkije	1e generatie	195	195	197	200	197	187
	2e generatie	173	204	217	239	259	276
	totaal	369	399	414	439	456	463
Marokko	1e generatie	168	170	173	176	177	172
	2e generatie	161	206	225	250	267	280
	totaal	329	376	398	426	443	452
Suriname	1e generatie	186	183	183	180	170	154
	2e generatie	147	165	173	186	197	206
	totaal	333	349	357	367	367	360
Ned. Antillen en Aruba	1e generatie	79	86	92	105	116	125
	2e generatie	51	63	71	90	110	132
	totaal	129	149	163	195	226	257
Afrika	1e generatie	119	108	110	118	131	145
	2e generatie	72	90	98	113	129	147
	totaal	192	198	208	231	260	291
Azië	1e generatie	222	239	251	284	324	365
	2e generatie	91	128	152	199	250	306
	totaal	312	367	403	483	574	671
Latijns-Amerika	1e generatie	46	54	58	67	79	93
	2e generatie	27	39	46	63	82	104
	totaal	74	93	104	130	162	197
Indonesië	1e generatie	126	108	98	80	64	56
	2e generatie	264	259	255	243	218	176
	totaal	390	367	354	323	282	232
EU (26 landen)	1e generatie	330	405	453	549	654	770
	2e generatie	505	516	528	561	616	704
	totaal	835	921	980	1 109	1 270	1 474
Overig Europa	1e generatie	94	104	112	128	144	158
	2e generatie	42	55	63	79	94	109
	totaal	136	159	175	207	238	267
Overig niet-Europa	1e generatie	36	38	40	46	53	59
	2e generatie	35	40	43	51	61	72
	totaal	71	78	83	97	114	132

4. Westerse allochtonen naar herkomstgroepering, 2007 en 2015

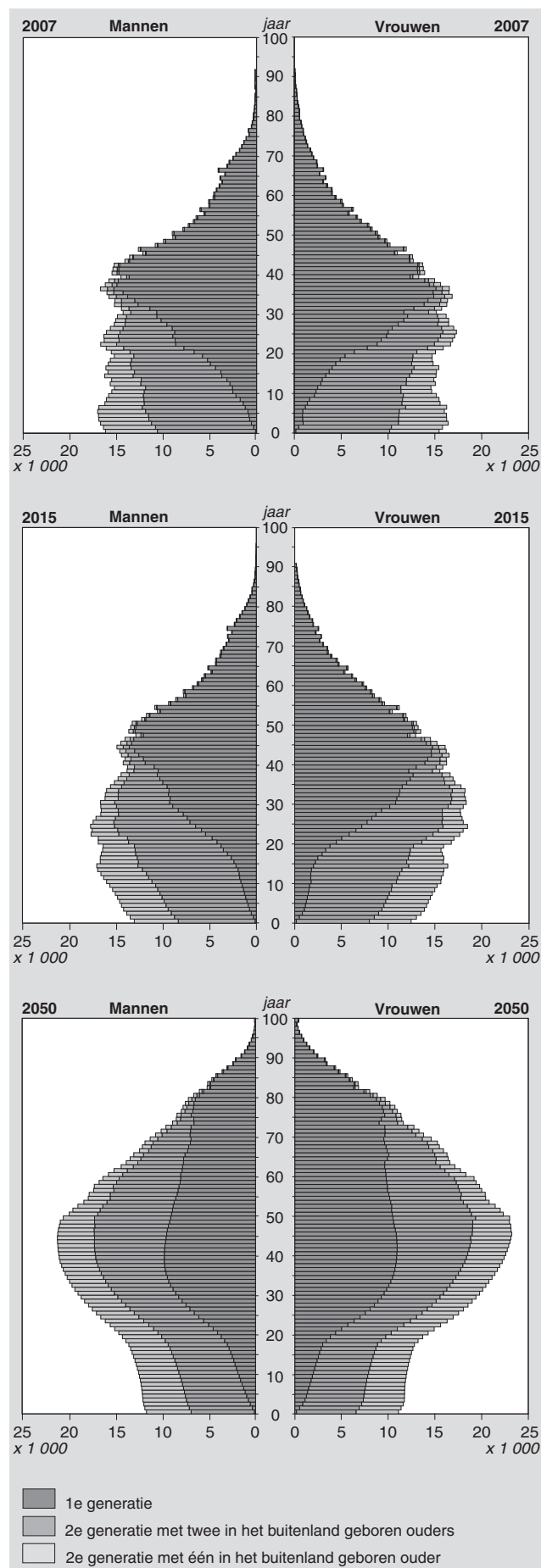
deze eeuw 232 duizend bedragen. Deze krimp heeft te maken met de hoge gemiddelde leeftijd van deze bevolkingsgroep.

4. Allochtonen remmen de vergrijzing

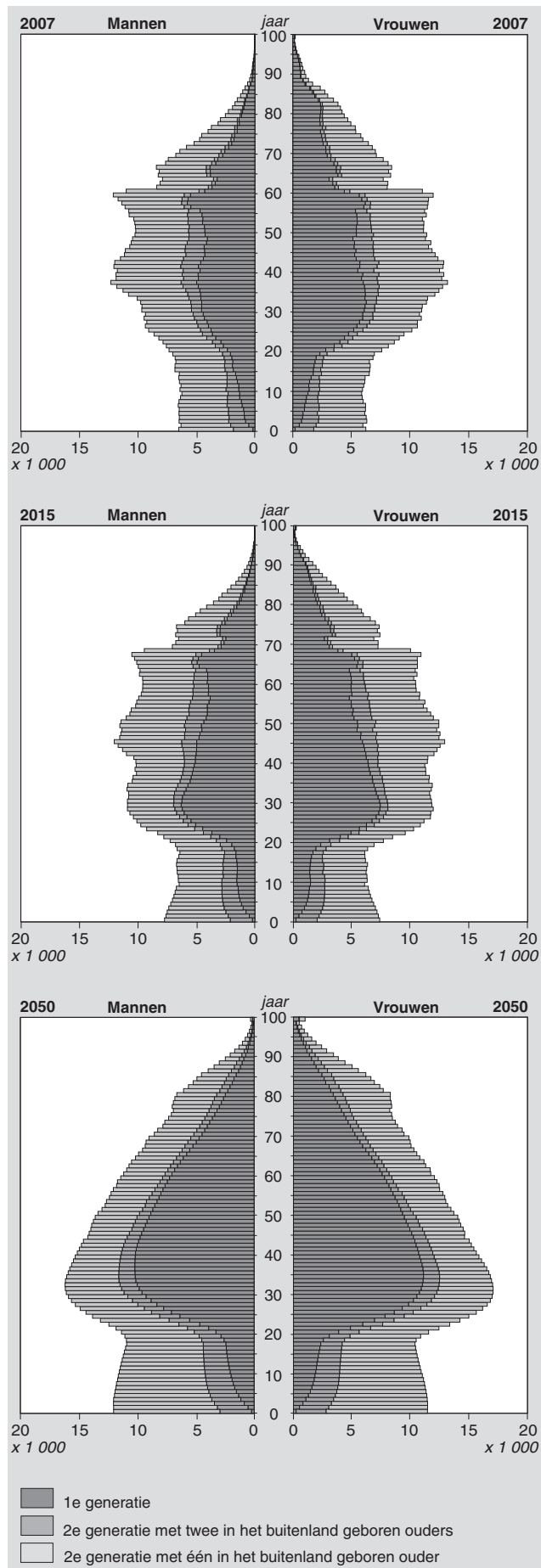
Niet-westerse allochtonen vormen een jonge bevolkingsgroep. Momenteel is ruim één op de drie niet-westerse allochtonen jonger dan 20 jaar. Onder autochtonen bedraagt dit aandeel minder dan een kwart en onder westerse allochtonen minder dan een vijfde. De komende decennia neemt de gemiddelde leeftijd van de niet-westerse allochtonen echter ook steeds toe (*grafiek 5a, 5b en 5c*). Dit komt enerzijds doordat de huidige tweede generatie ouder wordt en anderzijds doordat de aanwas door geboorte minder sterk zal zijn dan in het verleden. Deze aanwas loopt terug omdat de eerste generatie inmiddels al wat ouder is (en niet meer in de vruchtbare levensfase), er verhoudingsgewijs weinig nieuwe immigranten bijkomen en de huidige generatie niet-westerse vrouwen gemiddeld minder kinderen krijgt dan eerdere generaties (Garssen en Nicolaas, 2006).

Het aandeel 65-plussers onder de niet-westerse allochtonen is met 3 procent nog zeer klein. Onder autochtonen en westerse allochtonen is dit aandeel 16 procent. Het aandeel 65-plussers onder niet-westerse allochtonen neemt op korte termijn nauwelijks toe: in 2015 zal 5 procent 65 jaar of ouder zijn. Op de langere termijn zal het aandeel niet-westerse ouderen echter sterker toenemen. De verwachting is dat dit aandeel halverwege deze eeuw 17 procent zal bedragen. Het aandeel ouderen onder niet-westerse allochtonen is dan nagenoeg gelijk aan dat onder westerse allochtonen. Onder autochtonen zal het aandeel 65-plussers inmiddels zijn toegenomen tot ruim een kwart. Doordat het aandeel ouderen onder niet-westerse allochtonen halverwege deze eeuw nog steeds lager zal zijn dan het aandeel 65-plussers onder autochtonen, remt de groei van de niet-westerse allochtone bevolking de vergrijzing in Nederland.

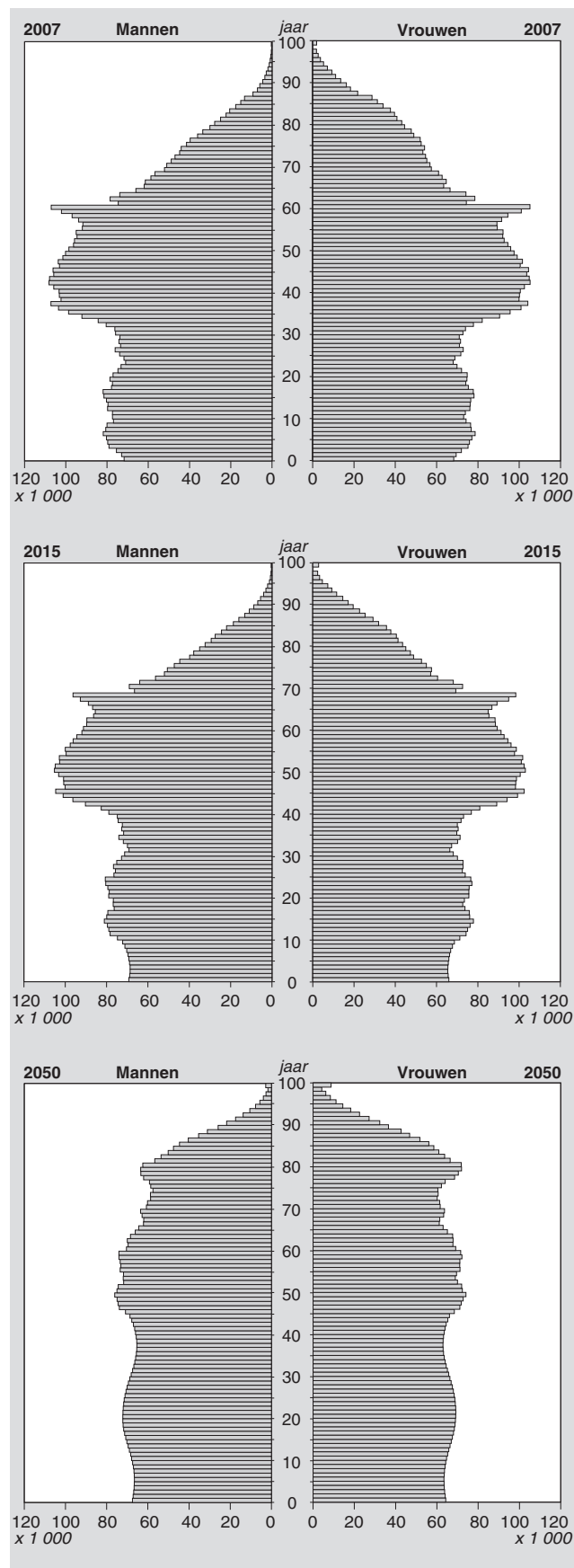
5a. Niet-westerse allochtonen naar geslacht, leeftijd en generatie, 2007, 2015 en 2050

5b. Westerse alloctonen naar geslacht, leeftijd en generatie, 2007, 2015 en 2050

5c. Autochtonen naar geslacht en leeftijd, 2007, 2015 en 2050

5. Ontwikkelingen in de buitenlandse migratie

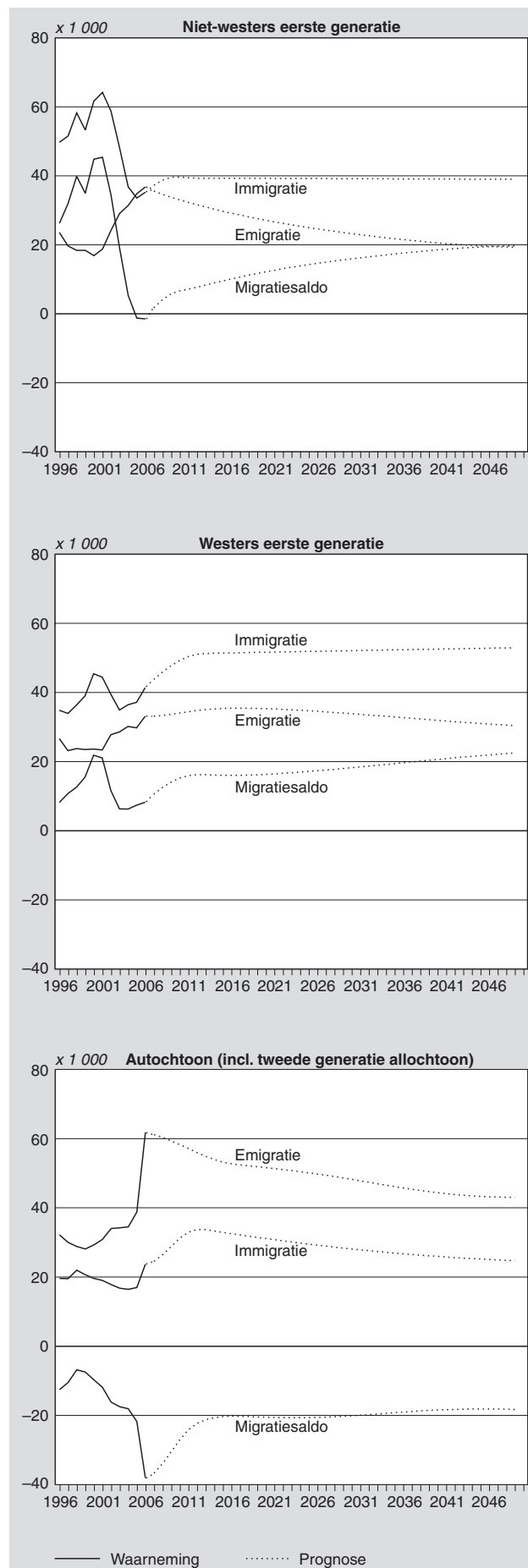
De toekomstige omvang van de eerste generatie allochtonen wordt hoofdzakelijk bepaald door toekomstige ontwikkelingen in de buitenlandse migratie. In Nicolaas (2007a, 2007b) wordt in detail ingegaan op de veronderstellingen over de toekomstige immigratie en emigratie. In deze paragraaf zal kort worden ingegaan op de uitkomsten van beide artikelen.

De veronderstellingen over immigratie zijn gebaseerd op een onderscheid naar migratiemotieven: arbeidsmigratie, asielmigratie en volgmigratie (gezinsvorming en -hereniging). De veronderstellingen over emigratie zijn gebaseerd op emigratiekansen, waarbij onderscheid wordt gemaakt naar verblijfsduur.

In het begin van deze eeuw is het aantal immigranten door verschillende oorzaken fors gedaald. Het aantal arbeidsmigranten is afgenomen door de ongunstige economische situatie. Ook het aantal asielzoekers daalde fors, onder meer door de invoering van de nieuwe Vreemdelingenwet en de aanscherping van het bestaande beleid. Door deze ontwikkelingen nam het aantal immigranten af van 133 duizend in het recordjaar 2000 tot 92 duizend in 2004 (grafiek 6). De daling van de immigratie heeft zich bij vrijwel alle groepen migranten voorgedaan. Tegenover een daling van de immigratie staat een stijging van de emigratie. Het saldo van immigranten en emigranten is hierdoor fors gedaald. Sinds 2003 is zelfs sprake van een negatief migratiesaldo. In 2007 zal het negatieve migratiesaldo naar verwachting 24 duizend bedragen. Dit saldo is als volgt samengesteld: een negatief saldo van 37 duizend onder autochtonen (inclusief de tweede generatie), een positief saldo onder de eerste generatie niet-westerse allochtonen van 2 duizend en een positief saldo van 11 duizend onder de eerste generatie westerse allochtonen. Ook voor de komende jaren wordt een negatief migratiesaldo verwacht. Dit negatieve migratiesaldo zal echter snel afnemen om vanaf 2012 positief te worden. De verwachting is dat halverwege deze eeuw sprake is van een positief migratiesaldo van 24 duizend. Onder autochtonen zal het migratiesaldo dan nog steeds negatief zijn, met 18 duizend. Onder niet-westerse en westerse allochtonen zal sprake zijn van een positief saldo, met 20 en 22 duizend.

Op basis van diverse analyses wordt verondersteld dat halverwege deze eeuw jaarlijks 117 duizend immigranten naar Nederland zullen komen. Hierbij gaat het overwegend om immigranten uit Azië (14 duizend), uit de EU (37 duizend) en tevens om in Nederland geboren personen (inclusief tweede generatie allochtonen) die terugkeren naar Nederland (25 duizend). Op basis van een retourmigratiemodel voor buiten Nederland geboren personen zijn veronderstellingen gemaakt over het aandeel immigranten dat in de loop van de tijd weer vertrekt. Verwacht wordt dat halverwege deze eeuw 50 duizend in het buitenland geboren allochtonen Nederland zullen verlaten. Daarnaast zullen 43 duizend autochtonen en tweede generatie allochtonen uit Nederland vertrekken. Dit betekent dat in 2050 naar verwachting 93 duizend emigranten Nederland zullen verlaten. Van de buiten Nederland geboren emigranten vormen EU-burgers de grootste groep. Deze groep bestaat overwegend uit arbeidsmigranten. Andere grote groepen emigranten worden gevormd door Aziaten en personen uit Japan, Noord-Amerika en Oceanië.

6. Migratie naar herkomstsgroepering, 1996–2049

6. Dalend kindertal

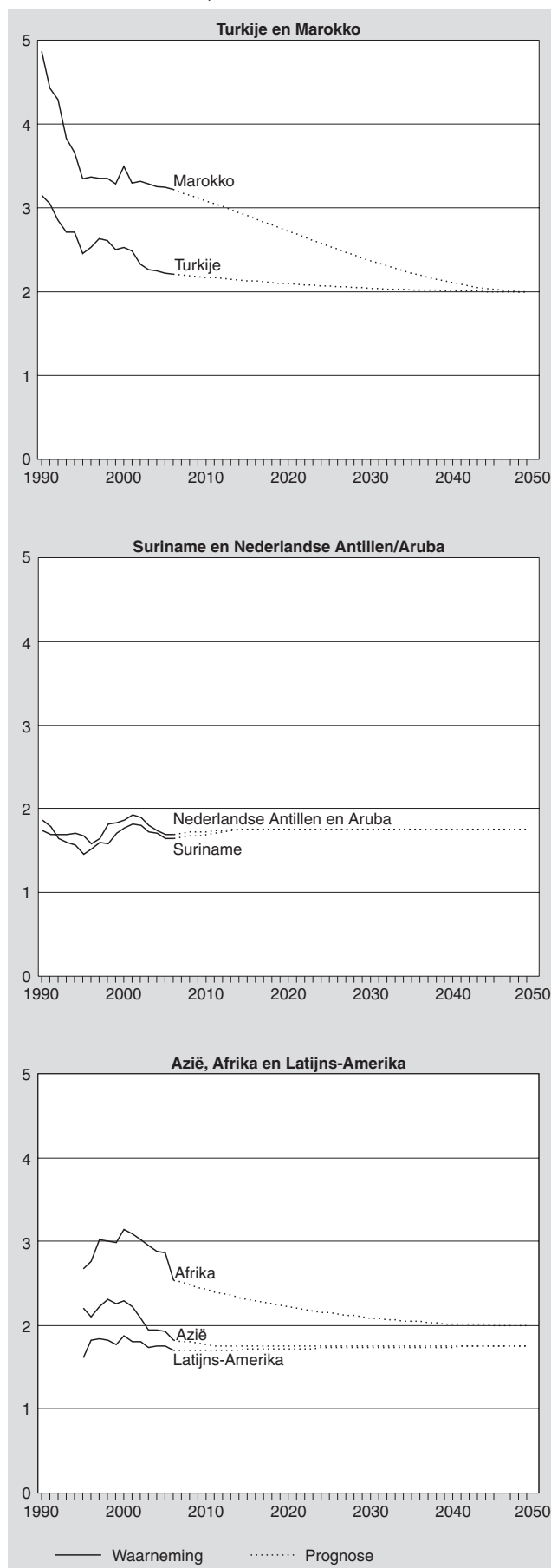
Een van de oorzaken van de snelle groei van de niet-westerse tweede generatie is de relatief hoge vruchtbaarheid van de eerste generatie. Zo krijgen Marokkaanse vrouwen op dit moment gemiddeld 3,2 kinderen, autochtone vrouwen 1,7 kinderen. Er heeft echter de afgelopen decennia reeds een flinke daling plaatsgevonden van het gemiddeld kindertal van Marokkaanse en Turkse vrouwen. De komende decennia zal het gemiddeld kindertal onder niet-westerse allochtonen naar verwachting geleidelijk blijven afnemen, tot 2,0 voor Marokkaanse en Turkse vrouwen (*grafiek 7*). Het gemiddelde kindertal onder autochtone vrouwen (inclusief de tweede generatie) zal toenemen tot 1,79 in 2050. Kortom, de verschillen in het gemiddeld kindertal tussen autochtonen en niet-westerse allochtonen zullen sterk afnemen. Turkse, Marokkaanse en Afrikaanse vrouwen zullen in 2050 echter nog steeds gemiddeld meer kinderen krijgen dan autochtone vrouwen. Hoewel het aandeel allochtone vrouwen stijgt en zij vaker een groot gezin hebben dan autochtonen, zal dit weinig effect hebben op de totaal vruchtbaarheidscijfer van Nederland. Voor meer informatie over de ontwikkeling van het totaal vruchtbaarheidscijfer wordt verwezen naar De Graaf en Van Duin (2007).

Het aantal kinderen dat jaarlijks wordt geboren met een autochtone moeder zal tot halverwege deze eeuw nagenoeg constant blijven, met ongeveer 150 duizend. Het aantal geborenen met een niet-westerse moeder (van de eerste generatie) zal de komende decennia afnemen van 24 duizend nu tot 16 duizend in 2050. Het aantal kinderen met een westers allochtone moeder neemt toe van 8 tot 14 duizend. Dit betekent dat halverwege deze eeuw, net als nu het geval is, vijf van de zes levendgeborenen een autochtone moeder (inclusief de tweede generatie) hebben. Voor wat de ontwikkeling van het aantal levendgeborenen onder niet-westerse vrouwen betreft, valt op dat dit halverwege deze eeuw het hoogst zal zijn voor vrouwen van Aziatische afkomst, met bijna 6 duizend (*grafiek 8*). Onder Marokkaanse en Turkse vrouwen neemt het aantal levendgeborenen de komende decennia fors af, tot minder dan 2 duizend. Dit komt ten dele doordat deze groepen vrouwen gemiddeld minder kinderen krijgen, maar vooral doordat er steeds minder Turkse en Marokkaanse vrouwen van 20 tot 40 jaar zullen zijn. Het aantal levendgeborenen neemt toe voor Latijns-Amerikaanse en Antilliaanse en Arubaanse vrouwen. Voor westers allochtone vrouwen is de toename van het aantal levendgeborenen volledig toe te schrijven aan vrouwen afkomstig uit een van de 26 EU-landen.

7. Onzekerheid

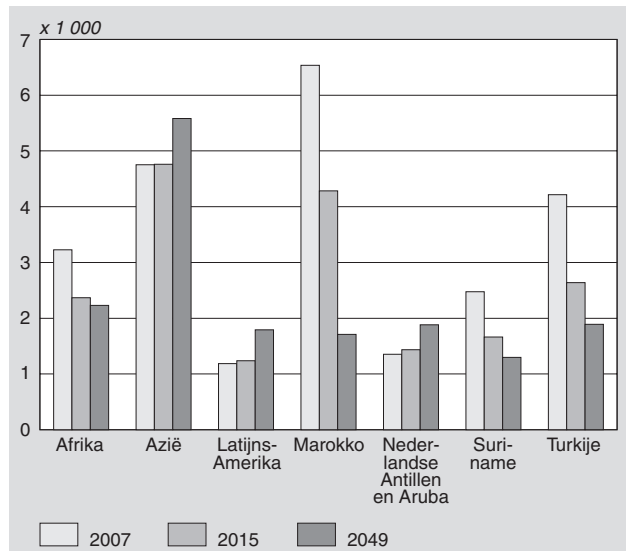
De allochtonenprognose beschrijft, net als de bevolkingsprognose, de meest waarschijnlijk geachte toekomstige ontwikkeling. Deze ontwikkeling kent uiteraard enige onzekerheid. Door veronderstellingen te maken over de mate van onzekerheid van de toekomstige geboorte, sterfte en migratie, kan door middel van simulatie worden berekend wat de onzekerheid is van de omvang en de samenstelling van de toekomstige bevolking. De mate van onzekerheid wordt weergegeven door prognose-intervallen.

7. Totaal vruchtbaarheidscijfer (TFR) voor eerste generatie niet-westerse vrouwen, 1990–2049

Waarneming van vóór 1996 is op basis van geboorteland.

8. Levendgeborenen van eerste generatie niet-westerse vrouwen naar herkomstgroepering, 2007, 2015 en 2049

De meest waarschijnlijke ontwikkeling is dat het aantal niet-westerse allochtonen in 2015 1,9 miljoen bedraagt. Het 67%-prognose-interval loopt van 1,8 tot 2,0 miljoen. Dit betekent dat wordt verondersteld dat de kans twee derde is dat het werkelijke aantal niet-westerse allochtonen in 2015 tussen 1,8 en 2,0 miljoen ligt. Het 95%-prognose-interval is vanzelfsprekend breder. In 2015 loopt dit interval van 1,7 tot 2,2 miljoen. Hoe verder in de toekomst, hoe onzekerder de ontwikkelingen worden. Zo loopt het 67%-prognose-interval van het aantal niet-westerse allochtonen

in 2050 van 2,0 tot 3,3 miljoen. Het meest plausibel geachte aantal niet-westerse allochtonen in dat jaar is volgens de prognose 2,7 miljoen. Het 95%-prognose-interval van het aantal niet-westerse allochtonen in 2050 loopt van 1,8 tot 4,3 miljoen. Het prognose-interval laat daarmee zien dat het zeer waarschijnlijk is dat het toekomstige aantal allochtonen hoger zal zijn dan nu.

Literatuur

Alders, M., 2005, Allochtonenprognose 2004–2050: belangrijkste uitkomsten. *Bevolkingstrends*, 53(1), blz. 32–41.

Garssen, J. en C. van Duin, 2006, Bevolkingsprognose 2006–2050: belangrijkste uitkomsten. *Bevolkingstrends*, 54(4), blz. 85–92.

Garssen, J. en H. Nicolaas, 2006, Recente trends in de vruchtbaarheid van niet-westerse allochtone vrouwen. *Bevolkingstrends*, 54(1), blz. 15–31.

Graaf, A. de en C. van Duin, 2007, Bevolkingsprognose 2006–2050: veronderstellingen over de geboorte. *Bevolkingstrends*, 55(1), blz. 45–56.

Nicolaas, H., 2007a, Bevolkingsprognose 2006–2050: veronderstellingen over de immigratie. *Bevolkingstrends*, 55(1), blz. 57–64.

Nicolaas, H., 2007b, Bevolkingsprognose 2006–2050: veronderstellingen over de emigratie. *Bevolkingstrends*, 55(1), blz. 65–73.